

Sygn. akt III Cz 1506/16

POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Artur Żymelka

SO Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku (...)w G.,(...)w W., (...)we W. i (...) G.

przeciwko dłużnicze M. M.

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie skargi dłużniczki na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) M. K. w sprawach o sygn. akt KM 4072/15, KM 5420/14, KM 3247/15, KM 931/15, KM 7069/12, KM 4088/13, KM 5260/12, KM 1489/14, KM 8211/12

polegającej na obwieszczeniu o pierwszej licytacji ruchomości z dnia 7 września 2015 r.

na skutek zażalenia dłużniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 1 lutego 2016 r., sygn. akt II Co 5549/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Artur Żymelka

Sygn. akt III Cz 1506/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w rozstrzygnięciu zawartym w punkcie 2 postanowienia z dnia 1 02 2016r. odrzucił skargę dłużnika M. M. z dnia 12 11 2015r. na zawiadomienie o drugim terminie licytacji jej nieruchomości, dokonane pismem z dnia 7 09 2015r. w sprawach: Km 4072/15, Km 5420/14, Km 3247/15, Km 931/15, Km 7069/12, Km 4088/13, Km 5260/12, Km 1489/14 i Km 8211/12 prowadzonych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...) M. K., uznając że skarga została wniesiona po terminie.

Orzeczenie zaskarżył **dłużnik M. M.**, która wносиła o jego zmianę, bądź jego uchylenie i przekazanie Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucała, że przy ferowaniu postanowienia „naruszono przepisy prawa materialnego, przepisy postępowania oraz błąd w ustaleniach stanu faktycznego, mające

dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie”.

W uzasadnieniu zażalenia między innymi podnosiła, że działała bez profesjonalnego pełnomocnika, nie posiadała wiedzy o terminach w jakich przepisy prawa pozwalają

na odwołanie od decyzji organu. W obwieszczeniu o terminie drugiej licytacji

nie zawarto pouczenia o przysługujących jej prawach, w tym o możliwości wniesienia skargi na czynności komornika sądowego i terminie w jakim skargą może być wniesiona i wniesienie przez nią skargi po terminie było od niej niezależne i niezawinione. Ponadto podnosiła, że prowadzone postępowanie egzekucyjne z nieruchomości nie może zmierzać do pokrzywdzenia dłużnika i Sąd powinien temu przeciwdziałać w drodze wydania zarządzeń przewidzianych w art. 759 § 2 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Regulacja art. 767§ 4 zd. 1 k.p.c. stanowi, iż przewidziany w niej tygodniowy termin do wniesienia skargi na czynności komornika rozpoczyna biec od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności.

Obwieszczenie o terminie licytacji nieruchomości skarżąca otrzymała w dniu **21 09 2015r.** i od dnia następnego rozpoczął biec wskazany powyżej termin

do wniesienia przez nią skargi na tę czynność komornika.

Dla jego biegu nie ma znaczenia czy wraz zawiadomieniem jej o tej czynności została ona pouczona o dopuszczalności, sposobie i terminie jej zaskarżenia (zgodne z utrwalonym poglądem prawnym Sadu Najwyższego brak stosownego pouczenia może jedynie stanowić przesłankę przywrócenia terminu), w konsekwencji czego termin ten upłynął z dniem **28 09 2015r.**

Skarga została wniesiona przez dłużnika w Sądzie Rejonowym w dniu **15 10 2015r.** (data nadania przesyłki pocztowej zawierającej skargę).

Nastąpiło to już zatem po upływie wskazanego powyżej przewidzianego prawem terminu do jej wniesienia, co zgodnie z regulacją art. 767³ zd. 1 k.p.c. obligowało Sąd Rejonowy do odrzucenia skargi skarżącej.

Zagadnienie konieczności wydania w sprawie komornikowi zarządzeń przewidzianych regulacji art. 759 § 2 k.p.c. zostało wnikliwie i wyczerpująco omówione przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

Dokonana przez niego ocena tego zagadnienia nie została w żaden sposób podważona w zażaleniu, a Sad odwoławczy ją podziela.

W połączeniu z powyższym czyni to zażalenie bezzasadnym w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd, 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. i jako takie z mocy tej regulacji podlegało ono oddaleniu.

Reasumując, zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie dłużnika jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku

z art. 397 § 2 zd, 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Artur Żymelka